

Гъвкавиятъ грѣбнакъ позволява на котката да скача отъ високо; дългата ѝ подвижна опашка служи като кормило; остритѣ зъби сж нагодени да разкъсватъ плячката; грапавиятъ езикъ може да облизва добре коститѣ. Котката е нагодена за нощенъ ловъ: очитѣ ѝ виждатъ добре и ноще, като зеницитѣ ноще се разтварятъ широко, а дългитѣ мустаци опипватъ всичко наоколо.

Ако се вгледаме въ тѣлото на другитѣ хищници, ще видимъ, че и тѣ сж приспособени къмъ храната, съ която се хранятъ, само че всѣко животно е нагодено по своему: вълкътъ, мечката, невѣстулката и пр.

Обърнемъ ли вниманието си върху животнитѣ, които *се хранятъ съ растителна храна*, и тукъ ще забележимъ чудно и разнообразно нагаждане: кравитѣ, конетѣ, еленитѣ иматъ дълга шия, та пасятъ по-удобно трева. Шията на слона е кжса и дебела, но затова пъкъ има дълъгъ, гъвкавъ хоботъ, съ който слонътъ не само пасе трева, но може да чупи клончета съ листа и да кжса плодове отъ дърветата. Маймунитѣ нѣматъ нито дълга шия, нито хоботъ, но иматъ подвижни гъвкави ржце, съ които могатъ да кжсатъ плодове и да се залавятъ за клонетѣ на дърветата. Преднитѣ крака на лалугера и катерицата сж нагодени да държатъ храната, когато я поднасятъ къмъ устата си.

Сжщото нѣщо виждаме и у птицитѣ: лястовичкитѣ, които трѣбва дълго да летятъ, когато гонятъ насѣкомитѣ изъ въздуха и трѣбва да прелитатъ всѣка година въ топлитѣ страни, иматъ много дълги и тѣсни криле, а на фазана, който малко хвърчи, защото търси храната си по земята, крилата сж кжси и закржглени, затова пъкъ сж добре развити краката съ яки нокте, съ които рови земята.

У блатнитѣ птици, които търсятъ храната си по тиняститѣ, мочурливи мѣста, напр. рибарътъ, краката сж високи и съ малка ципа между дългитѣ прѣсти,